

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1553. usque ad annum 1557

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1771

VD18 9011857X

§. 17. Crammerus, Ridlejus, & Latimerus, tanquam hæretici anathemate perculsi.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66565](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66565)

Sæcul. XVI habebatur, fides ipsis data fuisset vio-
A. C. 1554. lata, eoquod probatiores ipsorum Theo-
 logi in custodia fuissent detenti: ceteri
 vero continuo in proponendis suis ar-
 gumentis interpellati, hinc ut eorum
 querelis fatisfieret, fancitum, ut dilatis
 Cleri Sessionibus, aliqui præcipue
 Oxonium mitterentur, qui ibidem præ-
 sente Universitate rursus circa quæstio-
 nes controversas disceptarent: insuper
 Regina, ut Cranmero, Ridlejo, &
 Latimero libera esset pro reformatis per-
 orandi copia, eos ex Londinensi turri
 ad Oxonienses carceres transferri præ-
 cepit; hi enim primi duo inter suos
 doctrina eminere dicebantur. Advene-
 rant pariter Oxonium Mense Majo ad
 medium vergente Clericorum Deputati,
 quos inter princeps erat Westonus in-
 ferioris Curiaë hanc in rem convocatae
 Præses, sequenti vero hebdomada tri-
 duanæ disputationi dabatur initium,
 propositis iisdem quæstionibus, quæ
 jam antea Londini fuere agitatae, ni-
 mirum de reali præsentia, Transubstan-
 tiatione, necnon de propitiatorio Missæ
 Sacrificio pro vivis, ac defunctis.

§. XVII.

*Cranmerus, Ridlejus, & Latimerus,
 tanquam hæretici anathe-
 mate percussi.*

Prima

Prima habiti conventus die, quæ de-^{Sæcul. XVI.}
 cima sexta Maji erat, Cranmerus ^{A.C. 1554.}
 in publico confessu comparuit, ac præ-
 primis a Præside admonitus, ut ad ^{Burnet l. c.}
 Catholicæ fidei unitatem rediret, quæ ^{p. 421.}
 stiones sibi propositas excepit: Westo- ^{Thu. l. 13.}
 nus vero illas prolixiori sermone ex-
 plicans primo dogma de præsentia rea-
 li, ac transubstantiatione proposuit, &
 utrumque fidei articulum per ipsa in-
 stitutæ Eucharistiæ verba comprobatum
 reddidit. Dein alii Cranmero traditio-
 nem, & a primis sæculis universalem
 Ecclesiæ consensum opponebant, quo-
 rum tamen argumenta ipse eludere
 nitebatur Sanctorum Patrum testimo-
 niis, quæ Protestantes pro more suo
 ad perversum, ac Ecclesiæ menti om-
 nino adversum sensum detorquent. Al-
 tera die producebatur Ridlejus, qui
 præ ceteris rationes extollebat, qui-
 bus se ad amplectendos adulterinæ
 reformationis errores permotum ajebat,
 & postea juxta sua principia Præsen-
 tiam realem impugnare aggredieba-
 tur: mox vero a Smitho interpellatus
 ea, quæ ipsi objiciebantur, diluere
 conabatur, unde disputatio longius pro-
 trahebatur, donec tandem Westonus
 horum Sectariorum nugas pertæsus ipsis
 silentium imponeret, eoquod hic hæ-
 reticus nil nisi vehementem verborum

Hist. Eccles. Tom. XLII.

C con-

Sæcul. XVI. contentionem præferret, nullo autem
A. C. 1554. rationum pondere quæstionem compro-
 baret. Denique tertia die Latimerus
 fatebatur, quod per viginti annorum
 decursum latini sermonis pene oblitus
 in arenam descendere non auderet, sed
 contentus esset, ut jam, quid sen-
 taret, sine ambagibus exponere posset,
 quod & paucis admodum verbis præ-
 stitit. Vespere autem omnes hi tres
 ad Ecclesiam deducebantur, ubi eisdem
 fuit declaratum, quod de erroribus con-
 victi dogmata ab universo Clero re-
 cepta & ipsi suo chirographo firmare
 teneantur: illis vero id renuentibus,
 non modo tanquam hæretici, ac hæ-
 reticorum fautores fuerunt damnati,
 sed etiam excommunicati, atque a fi-
 delium cœtu segregati declarabantur.
 Postea hujus colloquii Acta a Scribis
 publicis fuere in unum collecta.

§. XVIII.

*Papæ Nuntius ad Carolum V. de-
 cretus in causa Matrimonii
 Reginam inter, & Phi-
 lippum.*

His interea circa Religionem in An-
 gliæ gestis Philippus Londinum pro-
 ficisci parabat; prius tamen summus
 Pontifex Mozzaelum ex Fratrum Præ-
 dicatorum Ordine Nuntium ad Cæsa-
 rem